

den paagældende Maade, og det siges derfor udtrykkelig, at dette skal have Hjemmel i den „fælles Tekst“.

Man har haft under Overvejelse i Ud-kastet at optage en Bestemmelse om Ret for Skyldneren til ved Indfrielsen af Obligationen at fradrage Beløb til Dækning af manglende, eventuelt allerede indfrie, ugyldige Kuponer. Det er imidlertid for Kommissionen oplyst, at Indfrielse af saadanne ugyldige Kuponer her i Landet — saavel som i Norge og Sverige — kun sker i meget ringe Omfang. I de allerfleste Tilfælde drejer det sig om Kuponer fra Obligationsejere, der har overset, at Obligationen er blevet udtrukket, medens det saa godt som aldrig hænder, at Kuponer præsenteres af Trediemand efter Obligationens Indfrielse. Spørgsmaalet har saaledes meget ringe praktisk Betydning, og da det derhos ikke vilde være muligt at opnaa ensartede Regler i de fire Lande, har man fundet det rigtigst, at Loven ikke kommer til at indeholde Bestemmelser i saa Henseende. Der sker saaledes ingen Ændring i nugældende Ret paa dette Punkt, men det maa stadig være overladt til Domstolene i paakommende Tilfælde at afgøre, om den ovennævnte Praksis har udviklet sig til en egentlig Sædvane, eller om der iøvrigt er Hjemmel til, at Beløb for manglende Kuponer kan tilbageholdes, selv om der ikke i Obligationen er taget Forbehold herom.

Med Hensyn til Kuponer, der overdrages sammen med Obligationen, faar Erhververen ifølge 5te Stykke ikke bedre Ret end med Hensyn til Obligationen. Kuponer til Obligationer, der ikke er udstedt til eller ikke mere lyder paa Ihændehaveren, kan altsaa ikke ved saadan Overdragelse erhverves med eksstinktiv Virkning efter Reglerne om Ihændehavergældsbreve, naar Eksstinktion ikke indtræder med Hensyn til Obligationen. Ligeledes kan Skyldneren for Renternes Vedkommende fremsætte de Indsigelser, hvormed der er gjort særlig Paategning paa Obligationen. Og hvis Køberen af en Obligation, før Sælgeren gaar fallit, alene har faaet overleveret Kuponarket, men ikke Obligationen, maa han i Medfør af § 22 aflevere

Kuponerne til Boet. — Det finske og svenske Udcast fastslaar det samme ved den Bestemmelse, at Kuponer, som findes at være erhvervet sammen med Obligationen, alene skal anses som Tilbehør til denne.

Til § 24.

De her foreslaaede Regler om Udbyttekuponer svarer til Bestemmelserne i § 23 om Rentekuponer, men afviger dog paa flere Punkter fra disse.

Løse Udbyttekuponer bliver efter Paragraffens 3die Stykke først negotiable, naar Udbyttet er fastsat, hvorved der tænkes paa den endelige, for Selskabet bindende Fastsættelse, der i Almindelighed sker paa Generalforsamlingen. Dette vil i de fleste Tilfælde betyde, at kun forfaldne Kuponer er negotiable, idet Udbyttet i Almindelighed forfalder til Udbetaling straks efter dets Fastsættelse. Da Omsætning af Kuponer inden Fastsættelsen hovedsagelig sker i Spekulationsøjemed, er der ingen Grund til at beskytte den ved at gøre Kuponer negotiable fra noget tidligere Tidspunkt. Sælges saadanne Kuponer paa Levering, er Salget ugyldigt i Henhold til § 10 i Lov Nr. 80 af 19. Marts 1930 om Afholdelse af Fondsbørs. Naar 3die Stykke ikke henviser til § 19, berør det paa, at Udbyttet ikke rettelig kan udbetales, før dets Størrelse er fastsat.

Det antages i nugældende Ret, at Bestemmelser i et Aktieselskabs Vedtægter kan paaberaabes overfor en godtroende Erhverver af et negotiabelt Aktiebrev, selv om de ikke er optaget i dette. Det samme maa gælde for Kuponer, hvorfor det i 2det Stykke, 1ste Punktum foreslaas, at Selskabets Vedtægter skal være bindende for den, der erhverver Kuponer. Derimod kan en Bestemmelse, der ikke findes i Vedtægterne, ikke gøres gældende overfor den godtroende Erhverver af en Kupon, selv om Bestemmelsen er optaget i Aktierne.

Reglen i 2det Stykke, 2det Punktum, er videregaaende end den tilsvarende Bestemmesle om Rentekuponer. Hvad enten Aktiebrevet aldrig har medført Aktieret, eller Retten er ophørt inden Udbyttets Forfaldstid, maa Selskabet altid kunne gøre dette